

**„OVIDIUS” UNIVERSITY CONSTANȚA
FACULTY OF THEOLOGY**

**THE EVOLUTION OF MONASTICISM IN WALLACHIA
FROM SAINT GEORGE FROM CERNICA († 1806) UP TO
SAINT CALINIC FROM CERNICA († 1868)**

Ph.D. THESIS

-BRIEF-

PhD Coordinator,

Rev. prof. univ. dr. Nechita RUNCAN

PhD Student,

Daniela Niculina ZAHARIA

**CONSTANȚA
2015**

Introduction	p. 2
Chapter I. Historical Retrospective of the Romanian monasticism up to St. George of Cernica	p. 15
Chapter II. Monasticism in the Romanian historiography.....	p. 85
Chapter III. Romanian monasticism defining features from St. George of Cernica and up to St. Calinic Cernicanul.....	p. 123
Chapter IV. Ascetic and mystical personality of St. George of Cernica	p. 140
Chapter V. Ascetic and mystical personality of Saint Calinic from Cernica	p. 149
Chapter VI. Monastic hearths in Wallachia in the eighteenth and nineteenth centuries	p. 167
Conclusion	p. 174
Attachments	p. 186
Bibliography	p. 194

The evolution of monasticism in Wallachia from Saint George of Cernica († 1806) up to Saint Calinic of Cernica († 1868)

The church and its role in society equally preoccupied theologians, historians, philosophers, sociologists and linguists, those revealing the cultural dimension and especially the monastic origin, the clergy being the author of the first manuscripts and prints from all over the Romanian country.

1. Introduction

a. The study issue

The paper *The evolution of monasticism in Wallachia from Saint George of Cernica († 1806) up to Saint Calinic of Cernica († 1868)* , after a brief presentation regarding the occurrence and continuity of monasticism in the north of the Danube in the context of ecclesial organization, it aims to present the development of monastic life, that culminates with the specific forms learned under the paisian hesychast auspices current, learned through cultural activities promoted by the Church of St. George from Cernica and his disciple, St. Calinic from Cernica.

b. Dialogue: theology-philology-history

Romanian monasteries contribution to the development of culture explains the theologians researchers' concerns, historians and philologists, claiming an interdisciplinary research topic. So the oldest manuscripts came from monasteries since the XIII-XIV centuries, and the large number of manuscripts that circulated in Wallachia illustrates the existence of a considerable number of scholars who initiated even some art of writing, different from other manuscripts in Slavic countries¹.

Romanian culture has developed in close connection with the Church, through monasteries in them being established schools that provide what might be called “a basic instructions”.

¹ Simion Reli, *Cultura religioasă în mănăstirile noastre voievodale*, Extras din rev. „Candela”, LV-LVI, 1944-1945, p.8.

Beneficiaries of the privileges granted by the rulers through numerous acts of charity in which monks were involved in social activities and missionary Romanian monastic centers have contributed not only to reveal the social-charitable character of the Church, but especially in drawing a profile with a strong cultural character of it.

In this regard, recognizing the social and cultural mission of the Romanian monastic theology underlying the unitary history-philology dialogue.

2. Argumentum

The motivation for choosing this theme is gave by itself a nun date from which sprang interest to research about the onset and continuity in the Romanian monasticism, Wallachian monasticism from the age of the two Holy Cernica Abbots, George († 1806) and Calinic († 1868), representing, under the strong hesychast paisian current leaven, a time as far as critical as it is brilliant.

In this regard, in addition to the subjective aspect of choosing the topic about monastic life, other unbiased features are considering addressing this issue within contemporary society so desecrated and secularized.

For instance, the present study aims to present, besides the obvious role of monasteries in the development and promoting of Romanian culture, and some less favorable aspects, surprised, especially, in the period before the cultural-spiritual activity of Saint Paisie Velicicovschi, providential spiritual personality in an era in which Romanian anticlericalism gain followers because of the “Greek invasion in the surplice” and worship the great monastic estates Church of the East.

Monasteries characterized as “*spoiled children of lords and noblemen*” came actually to hold over time “great fortunes”, so tempting for Greeks, rely on updating immunities granted since the the reign of Neagoe Basarab (1512-1521), they were exempted from taxes and tithes on products and also received income from towns and fishing in ponds.

Therefore, Greek national abbots, backed by the Patriarchate of Constantinople, ends up leading the Romanian monasteries, a phenomenon that reflects on our whole Church, through what Nichifor Crainic called “*Church tainted reputation*”², phenomenon started with the Organic Regulation, which is why the Romanian hierarchy filed a “*tireless fighter for defending the traditions and customs*” of the Romanian Church, as is apparent from those presented in this paper. Thus, for this period can be shown that at Cernica, under the auspices

² Nichifor Crainic, *Puncte cardinale ...*, p. 54.

of paisian hesychast current, the Abbot George († 1806), formed at Neamț, in the school of St. Paisie Velicicovschi († 1794), reorganized the congregation life and through the scholarly work of copying and translation, performed with his disciples, refreshes Wallachian monastic life and also contribute to the promotion and strengthening of national consciousness Romanism.

3. The difficulty that I have encountered was to select and systematize materials, notably being the role of cultural and spiritual awarded Romanian monasteries up in the nineteenth century, given the very fact that what was written in Romanian was made, especially by church leaders,³ the main authors being the monks, who have woven so harmonious work of copyists, translators or printers with high spiritual feeling, monastic vocation specific.

4. The objectives pursued in the development of this thesis are considering:

1. - highlighting the role of monasteries in the preservation and promotion of cultural and moral Romanian values;

2. - the presentation of so natural collaboration between Church and State, achieved through monastic figures, which were imposed through intellectual qualities and spiritual-moral posture in the era of so tumultuous first half of the nineteenth century;

3. - remembering the principles of monastic life, which, for the present society, are presented in increasingly obsolescent;

5. The theme originality

The present research nuanced aspects of monastic life during brightening monasticism Wallachian, developed under deep leaven of hesychast paisian current, in an era by the apparent anticlerical trends, secular pre dispossession wealth of monasteries and spiritual authority, so similar the current movement propagated in contemporary Romanian society.

6. Relevance of the theme

In our time, when matter dominates the spirit, and the Church is kneeled by the media secularizing and defamatory propaganda, tributary principles of the old Communist regime, which turned monasteries into production cooperatives, hospices and prisons, stepparents them value their spiritual-cultural that Romanian nation for centuries served, is imperious the need for remembering the real atmosphere of “spiritual fervor”, released by the paisiens from Wallachia, by including spiritual and scholarly activity undertaken in order to form national consciousness of Romanians everywhere.

³ Nichifor Crainic, *Puncte cardinale ...*, p. 54.

7. Research stages

The present research is divided into six chapters and envisages explanation of the role of monasticism in the history of the Romanian people, with its early debut in Scythia Minor, which developed naturally interrelated with the evolution of ecclesial structures throughout the Carpathian-Danubian territory.

Chapter I – *Historical Retrospective on the Romanian monasticism up to St. George of Cernica* presents briefly the context of the ecclesial organization from Scythia Minor (today's Dobrogea), a province which stated through hierarchy from Tomis, Bretanion and Teotim I, themselves ascetics trained in monastic centers of Istro-Pontic, those who attracted the friendship Fathers dating from the fourth century, the first - of St. Basil the Great and Teotim I - of St. John Chrysostom.

Daco-Roman monasticism was born in an organized ecclesiastical framework, in the first province south of the Danube, Scythia Minor (Dobrogea), christened even by the St. Andrew. Numerous archaeological remains bear witness to Christianity north of the Danube and about monastic life which developed and evolved, without interruption, until the founding of the medieval Romanian state and recognition of the two Churches, the Wallachian in 1359 and one in Moldavia in 1401 .

In this sense, the very act of martyrdom of Saints Epictetus the priest and Astion the monk, martyred in Halmiris (Murighiol, Tulcea) in 290, evidences the early monasticism in the Danubian-Pontic space. From the fourth century is dating the monastic complex from Ibida (Russian Slava, Tulcea county), and from the fifth century other monastic settlement, located 3 km from the village Dumbrăveni (Tulcea).

In addition, evoking the life of Orthodox scythian monk (Daco-Roman), St. John Cassian of Vicus Casian, he in the second half of the fourth century, was a dweller monk in a monastery near the city Histriei, on the Casimcei Valley, which illustrates that chinovial living is not a novelty for Scythian monks (Dobrogea)..

These, for instance, adopt this type of monastic organization from St. Basil the Great (330-379), whose rules will be adopted already during the shepherding of Tomitan hierarch Bretanion (~ † 380-381), a disciple of the Holy Father Cappadocian.

The existence of monastic life is attested by the very continuity of the north of the Danube Christianity, which is certified by the rich archaeological inventory, from the third Century at Bărboși (Galați) or Slăveni (Olt), continuing until Porolisum (Moigrad, Salaj) or in Densuș village near Sarmizegetusa.

In fact, countless objects to the exercise the worship of Christian were discovered in the V-VII century, from Sucidava (Olt) and to Davideni (Neamț county) and up to Budureasca (Prahova county), Băleni (Dambovița) or Luciu (Ialomița county), many testimonies of Christian life.

Neither Transylvania is not unfavorable to such an impressive wealth of archaeological inventory from the Christian period, as proven by the remains of Dej, Turda, Cluj etc.

The continuity of monasticism is attested by the carved inscriptions into the chalk cliques from the Monastery of Basarabi-Murfatlar (Constanța County), dated IX-XI centuries, according to the inscription at the entrance, showing the inlaid Cyrillic year 6500 (992).

Also, the seals of the Metropolitans Anicet and Basil, dating from the IX-XI century, which keeps the title of Metropolitan of Tomis, before the imposition of Constantia, from the early tenth century, illustrates once more the continuity of the ecclesial organization given by the importance of the Metropolitan of Tomis itself, for the entire north of the Danube area.

The persistence of church organization, despite any vicissitudes is highlighted by the discovery of the ruins of the church in Dinogetia-Garvăń, built after the year of 1037, when there was the great Petcheneg invasion.

Also in Banat we meet traces of a fervent Christian life, given to Morisena elevation (Cenad today) monastery dedicated to St. John the Baptist, by Knez Ahtum, in 1002.

The whole territory inhabited by Romanian pulsate of an authentic Christian life, and the mountains were animated by prayers and struggles hermits who left evidence of this perpetuation through caves trimmed so with many Christian symbols as those in the provinces of Buzău, dating from III-IV from Aluniș, Joseph Cave, Dionysius Cave etc.

To support continuity of monastic life in the context of inherent ecclesial organization comes toponimy presenting itself, so suggestive places in this respect, as Călugăru, Călugărească Valley, Chilia, Mănăstirea and the examples may continue.

Evidence of an actual orthodox organization is given by Pope Innocent III's letter, which, in 1205, mention on the Bâlea family from Bihor even an Orthodox diocese, composed of bishop, dean, priests and monks, for instance.

In addition, this uncomfortable presence is also signaled by Pope Gregory IX, in his letter of 1234 to the Hungarian King Bela in mentioning the „pseudo-bishops” of Curvature Carpathians.

And in Maramureş, in the town of Peri there was another foundation of the voivodes Baliţă (Balc) and Drag, „St. Michael the Archangel” monastery, dedicated by them, in 1391, to the Ecumenical Patriarchate of Constantinople.

For instance, prior to recognition of the two Metropolitan Church from Wallachia (1359) and Moldova (1401), we have as many certificates continuity of church life organized in which monastic life is an undeniable presence.

Thus, St. Nicodemus of Tismana Vodiţa († 1406), the first officially recognized monastery, built on the ruins of a church is earlier, the abbot Nicodemus was only reorganizer after athonit model, of an existing monastic life.

The specific feature of this reorganization is given by *samovlastiei* principle according to which the abbot should be elected by those brothers from the monastic community, without any external interference, either from the local bishop or the prince.

The abbot of Vodiţa opens the order of Athonite monastic life in the Romanian one. Thus the whole nicodimian activity under the influence of hesychast current vintage is distinguished by interweaving with the anchoritic chinoviale life by printing an obvious cultural monasticism through translations and copying manuscripts, and this is the major concern of the monks are under his leadership.

Given this cultural enthusiasm, which included all Romanian provinces, will be resumed in the nineteenth century by Abbot Paisie Velicicovschi from Neamt, another monk providentially for Romanian monasticism.

Chapter II - Monasticism in Romanian historiography presents starting from the royal documents issued since the reign of Vladislav Voda, with nicodimiene foundations from Vodiţa and Tismana and continuing with different views of historians, philologists and contemporary Romanian writers.

For example, of the historians and, Nicolae Iorga is distinguished by his generosity regarding specific Romanian Church in general also showing some „industrious bees monastery monks who held a superior culture to win an entire country”⁴.

In contrast, however, slavicist philologist Ioan Bogdan, called monks and monasteries as „spoiled children of lords and boyars”⁵.

⁴ Nicolae Iorga, *Istoria Bisericii româneşti şi a vieţii religioase a românilor*, vol. I, ediţia a doua (revăzută şi adăugită), Editura Ministerului de Culte, Bucureşti, 1929, p. 44.

⁵ Ioan Bogdan, *Luptele românilor cu turcii* ..., p. 59.

But Nicolae Iorga highlights the importance the role of monasteries and rulers such as Mircea the Old, gave to them, especially for their strategic position. Mircea strengthened privileges for the two monasteries of Oltenia, Vodița and Tismana, alongside those granted Cozia and Cotmeana, is due to the position they hold, are forming true fortifications. So if Vodița mastered at the Iron Gates and Gorj Tismana step of the mountain monasteries Călimănești, biting and Cotmeana ford guard and Olt and the road to the fortress of strength.

For some, the riches donations as a pretext for the throne, which sought actually attract to its side monasteries⁶.

With the enthronement of Radu cel Mare in Wallachia (1496 -1508), after the Council mixed in Targoviste in 1503, convened by Bishop Niphon (1502-1505), former Patriarch of Constantinople, will require a new way of organizing monasteries.

This will pass under the authority of the Church hierarchy, itself dependent on royal authority, now in the process of centralization of the State⁷.

These aspects of centralization, shot by Petre P. Panaiteșcu are highlighted during Vlad Tepes and Radu cel Mare, in Wallachia, Stefan cel Mare, in Moldova and in Transylvania, John Hunyadi - during which the rule is based the church and the boyars⁸.

For instance, Ștefan cel Mare (1457-1504), which continues its tradition of endowment foundations, and other monasteries will provide Putna monastery villages and donations which amounted to 5.075 zlotys, according to research. And not coincidentally benefit from these donations as Putna monastery will become the „*first country and a center of scholarly activity, irradiation intellectuals, monks anticipating long line of scholars who have succeeded in the second half of century XV and XVI century*”⁹.

Economic power being concentrated in the hands of the prince, donation to the monastery were made from the treasury and deposits of the Royal Court. And in this sense, the Church, the beneficiary of so many privileges through monasteries, performed many acts of charity, plus scholarly activity. Thus, throughout her mission to the Middle Ages, as characterized by

⁶ *Istoria literaturii române. Folclorul. Literatura română în perioada feudală (1400-1780)*, Editura Academiei Române, București, 1964, p. 234.

⁷ *Ibidem*, p. 252.

⁸ Petre Panaiteșcu, *Începuturile și biruința scrisului în limba română*, Editura Academiei Române, 1965, p. 46.

⁹ *Ibidem*, p. 38.

Petre Panaiteescu Romanian culture in the context of history, it is *a work of immense historical importance*¹⁰.

Chapter III - defining features of Romanian monasticism of Saint George from Cernica and to St. Calinic Cernicanul, from St. Paisie Velicicoschi (1722-1794) who influenced the ascetic life of the three Romanian countries since the eighteenth century until today, the entire chapter focuses on teaching the hesychastic paisiană whose activities disciples of the abbot Paisius, metropolitans and abbots, infuses Romanian monasticism new impetus spiritually and culturally.

Although „*he was not an innovator or reformer*”¹¹, St. Paisie from Neamț remained in our Romanian Church consciousness, „*a reminder of the great principles of existence of monastic life*”¹². This „*new cultural toil*” undertaken in Romanian monasteries resulted in the entire series of prelates, „*good monks and supporters of writing Romanian (...) from the unforgettable Veniamin Costache to the harsh monk (...), who was Bishop Joseph Moldova*”¹³.

For example, paisens, from Abbot George from Cernica and continuing with Metropolitan of Wallachia, Gregory the Teacher, Veniamin Costache, Metropolitan of Moldova, promoted both teaching hesychastic paisian and current revival of monastic life community through the ordinances initiated to better organization.

Abbot Paisie rules contained in 28 points, is more imperative on communal life, obedience, humility, poverty, ceremonies after typical, respect the religious Pravila confession before confessor thoughts conditions without which the monastic life can not evolve.

Among those provisions, the first rule takes into account poverty willingly and concern of the abbot in providing material needs for the purpose of spiritual evolution brethren, the second rule having to stress once again unconditional obedience to superiors¹⁴.

Disciplinary Paisiene Rules and Regulations, underlying the reform of the Athos monastic initiated and pursued us, „*are simple but severe*”¹⁵. Thus, they imply in the church firstly reverence sincere, characterized by the presence of permanent jobs, reading and singing

¹⁰ *Ibidem*.

¹¹ Ioan Ivan, *Actualitatea "Așezămintelor" Starețului Paisie Velicicovschi*, în rev. „Mitropolia Moldovei și Sucevei”, XXX, Iași, 1957, nr. 8-9, p. 610.

¹² *Ibidem*.

¹³ Șt. Berechet, *Autobiografia Starețului Paisie Velicikovski*, Iași, 1918, p. II.

¹⁴ Pr. Ilarion V. Felea, *Paisie și paisianismul*, Cluj, 1940, p. 20.

¹⁵ *Ibidem*, p.17.

quietly, and secondly, outside liturgical manual work in humility and silence, obedience to the abbot, compassion toward all specific characteristics of this life of total consecration.

For example, the abbot Paisius the Athonite ordinance imposed by St. Nicodemus of Tismana in the XIVth century.

In turn, George Abbot, a disciple of Abbot Paisius of Neamt, also trained at Mount Athos, Monasteries Cernica and will continue to work to promote Căldărușani paisiene monastic principles, based on listening and working, himself a „*wonderful example of work and word*”¹⁶.

Together with the 103 creatures, he has managed to revive monastic life grubbing and Cernica. Given the fact that „*his ideal was to the organization as the monastery's Paisie*”¹⁷, he transforms „*the life of the monastery Cernica (...) as Neamț*”¹⁸.

From The abbot George, Romanian monasticism inherited a Life, written in 1785, a true testament that „*shows the importance of a treatise on the life of our country chosen monks Romanian*”¹⁹.

Under the same Paisian current, renewing the principles of monastic life work is continued by Saint Calinic from Cernica, first as abbot at Cernica and then as bishop of Râmnic.

In the hesychastic direction of the abbot Paisie Velicicovschi and George, but also concern for the organization of monastic life, St. Calinic in turn, will leave the congregation of Cernica rules contained in thirty-seven points. They are drawn up for the purposes of transmission tradition paisiene and advertising on the one hand, the need of reading daily from the writings of the Fathers, and on the other, stipulating various violations, often in the monastic community, followed by the penalties imposed in respect of correcting skills inappropriate monastics.

For instance, very severe regulation illustrates how the paisienii understood to lead the congregation in order to improve the spiritual and moral.

Chapter IV – *Ascetic and mystical personality of St. George of Cernica*, starting from the the main characteristic that defines the authenticity of the life of a monk under the

¹⁶ C. Erbiceanu, *Istoria Mănăstirii Cernica*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, XXII, București, 1898-1899, p. 1011.

¹⁷ Pr. dr. Dumitru Furtună, *Ucenicii Starețului Paisie în Mănăstirile Cernica și Căldărușani. Un scurt istoric al acestor mănăstiri*, București, 1928, p. 85.

¹⁸ *Ibidem*.

¹⁹ *Ibidem*, p. 52.

auspices hesychasm paisian type athonit, asceticism Holy Abbot is intertwined in the most natural way with his temperament mystical specific sublimity life of holiness, as emerges from issues raised in this chapter.

Thus The abbot George, by introducing rules for monastic living in the two monasteries paisiene Wallachian they coordinate transforming them into the congregation or chinovii, embodied „*the true spiritual schools*”²⁰.

Since the application for himself this harsh regulation, he is the first who will follow this pattern of holy living and endorses him in this *spiritual school* Calinic St. Cernicanul, who, through life and work to embody „*the greatest virtues of spirituality cernicane*”²¹.

Chapter V – *Ascetic and mystical personality of the Holy Calinic Cernicanul* captures the spiritual traits of the person, still young, has established itself as a „*unique and great wealth in the concerns and struggles*”²².

This, by moral and intellectual authority, manages to transform Cernica monastery into a „*real hotbed of spiritual life*”²³, famous in the era.

As abbot, St. Calinic stated by acquiring good administrator, endowing Cernica properties monastery with a library, founded the church and monastic reorganizing staff in the direction of Elder Paisius hesychastic Velicicovschi of Neamt and Gheorghe of Cernica.

Also, in order to address this good order, will draw up the hand for monks in the above mentioned thirty-seven points, he was the first who will follow, as is reflected in all its work and presented ascetic living.

Thus even during his life, the Holy Calinic Cernicanul was venerated as a saint, established itself in the consciousness of his contemporaries by model ascetic living and the altar through cultural activity promoted both at Cernica and Râmnic by authenticity life its in the service of the Church as the organizer of the Diocese Râmnic and monastic life in the first half of the nineteenth century, after paisiene principles.

Chapter VI – *Monastic Hearths in Wallachia* in the eighteenth and nineteenth centuries, a brief presentation about the most important monastic centers of existing or renewed under the influence hesychast current paisian promoted Romanian in Cernica across

²⁰ *Ibidem*, p. 112.

²¹ Natalia Dinu, *Viața și activitatea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica*, în rev. „*Glasul Bisericii*”, XXVII, București, 1968, nr. 3-4, p. 300.

²² Eugen Marina, *Contribuții la cunoașterea operei canonice a Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica*, în rev. „*Biserica Ortodoxă Română*”, LXXXIII, București, 1965, nr. 5-6, p. 545.

²³ Natalia Dinu, *op.cit.*, p. 310.

the country in the past decades of the eighteenth century, as Căldărușani, founded from 1608 of the Governor of the same name, which will become the abbot George, a center paisiano-hesychasts along CERN, where they would withdraw monks lovers quietly practicing Jesus Prayer.

Also the new spiritual monastic breath will include Oltenian precincts hesychast from Lainici under the spiritual guidance of Herodion Elder (1821-1900), a disciple of St. Calinic Cernicanul.

Among other Wallachian monastic hearths is distinguished and Snagov Monastery, which apparently was founded between 1204-1262, being transformed into a monastery by Nicolae Alexandru Basarab Voivodes (1352-1364)²⁴.

This will affirm during the reign of Constantin Brancoveanu (1688-1714), through the printing operation of Antim Ivireanul († 1716), as abbot, who scored as “*the most beautiful page in history*”²⁵.

Another cultural center within the walls of the monastery was established princely town, Hurezi. The name comes from the popular short form Hurez eagle owl, a bird of the night from the woods around the monastery.

On the place of the estate purchased by Prince Constantin Brancoveanu, from Stana, furriers guild captain's widow, Dima²⁶, between 1690-1693, is “*the most important foundation is built this great founder of the Church Wallachian*”²⁷.

The Abbot Ioan and Pârvu, cousin of the ruler's son Draghiți Cantacuzino named coordinator of the construction of new religious building dedicated to “*Saints Constantine and Helen*”, they hired craftsmen Istratie carpenter, Vucașin Caragea, mason and Manea, foreman bricklayers²⁸, represented, moreover, in the church.

Endowed with monastery from the beginning, the most important being Polovragiu - founded by the Pârvulești family - founder has been taken to ensure that necessary to fulfill the purpose for which it was built this monastery, and therefore a good household, and good

²⁴ Arhim. Ioanichie Bălan, *Vetre de sihăstrie românească*, Editura Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1982, p. 210-211.

²⁵ Niculae I. Șerbănescu, *Istoria Mănăstirii Snagov*, București, 1944, p. 73.

²⁶ *Ibidem*, p. 4.

²⁷ Ion Donat, *Fundațiunile religioase ale Olteniei. Mănăstiri și schituri*, partea I, în Arhivele Olteniei, anul XV, nr. 86-88, Craiova, 1936, p. 308.

²⁸ Nicolae Iorga, *op. cit.*, p. 5.

organization and stability without internal conflicts in grams patriarchal from 1702, Hureziul was declared stauropegial patriarchal²⁹.

Here was prohibited, for example, any external interference in administrative and spiritual problems of the monastery, from landowners and to the local bishop. And so, in the eighteenth century, the Brancovan built from Hurezi became stauropegial, an isolated case in the history of this era monasticism.

High ideal which was to be subordinate to the life and work of the monastery, namely, to become the “*bright hearth culture*”³⁰, was not achieved, given the turbulent times that followed the Martyrs death of Constantin Brancoveanu, on August 15, 1714.

Thus, if the eighteenth and nineteenth centuries, Oltenia counties numbered significant monastic settlements, from Gorj, which has over twenty monasteries and continuing with Dolj, twenty-three, Olt, twenty-four etc.³¹, the late nineteenth century, through the cultural-spiritual activity of the Elder George, center of gravity has moved to Cernica-Căldărușani.

From above presented facts it appears therefore that monasteries had an overwhelming role in promoting culture, some of which are themselves generating cultural events, such as Tismana nicodimiană or Neamt Paisie Velicicovschi.

In this regard, we support the Romanian monasticism stated in the history of our nation through the the most important its representatives - bishops, abbots, copyists or simple monks lived true of asceticism and spirituality Orthodox - who have devoted their lives to development and promote Romanian culture.

Given the complexity of the subject, we paid special attention to highlight the continuity of monastic life in the context of ecclesial organization since the first Christian centuries until the official registration of the first monasteries in the nicodimian era.

The historical and theological recent research highlights the existence quite early monasticism Daco-Roman that has developed interrelated with the evolution of ecclesial structures from Scythia Minor and spread throughout the Carpathian-Danubian.

Starting from the invocation of St. John Cassian about the existence of a group of monks Scythian Dacia Ponte community within which was formed as a monk, add very

²⁹ Nicolae Iorga, *op. cit.*, p. 13.

³⁰ *Mănăstiri și schituri în „Vieăța bisericească în Oltenia”* (Anuarul Mitropoliei Olteniei), Tipografia Sfintei Mitropolii a Olteniei, Râmnicului și Severinului, Craiova, 1941, p. 825.

³¹ Arhim. Ioanichie Bălan, *Vetre de sihăstrie ...*, p. 262.

authority of St. Basil the Great referred to the Rules small to monastic settlements in the West Bank of Pontus³².

During this whole approach in this regard, I appeal to the research of historians, church historians, philologists, but also to those in the Church law, upon which the whole ecclesial organization, and therefore monastic.

A thorough church organization involves a monastic one. Thus, saying that the monastic life was governed once with the Fourth Ecumenical Council (can. 4), we consider a previous organization who claims ecclesial and monastic.

So in terms of ecclesial organization, from the First Ecumenical Council (325) to regulate the problem of establishing offices Primate Christian Churches (can.4-7), continuing with the second Ecumenical Council (can. 2 -3), with the third (can. 8), etc.³³, regulatory appropriated by the church hierarchy in Scythia Minor, represented by the local bishop.

High spiritual preparation and scholarship of bishops and monks from Tomis, as Bretanion, Teotim I or John Cassian, led to the creation of a bridge spiritual between the major Christian centers such as Caesarea, represented by St. Basil the Great, and the patriarch of Constantinople, led by St. John Chrysostom, as shown.

Appealing to the rigor of the historical researchers, are examples which provide evidence of continuity church organization established by countless artefacts from the sea, from The lamp found at Tomis, dating from the second and third centuries, decorated with various Christian symbols³⁴, and continuing to the north, where they found numerous crosses from pearl, at Mitoc (jud.Botoșani), datable to the second and third centuries.

Also noteworthy, the III century, is rich archaeological from Barboși³⁵, center in which Roman legions stationed in Italy and V Macedonia, which certainly will be counted among them Christian missionaries and soldiers. They were added and missionaries came from Scythia Minor, thereby contributing to the dissemination of Christianity in the field of Wallachia and Moldavia³⁶.

³² Dr. Marius Telea, *Viața monahală în opera Sf.Ioan Casian*, în „Izvoarele creștinismului românesc ...”, p.269.

³³ Pr. prof. univ. dr. Nicolae V. Dură, *Biserica din „Scythia Minor” și „Întâistătătorii” ei tomitani*, în „Analele Universității Ovidius”, nr. 1, Constanța, 2006, p. 76-77.

³⁴ Prof. univ. dr. Emilian Popescu, *Creștinismul timpuriu*, în „Istoria Românilor”, vol. II, Ed. Enciclopedică, București, 2010, p.390.

³⁵ Prof. univ. dr. Mircea Păcurariu, *Istoria ...*, vol.I, p. 92.

³⁶ *Ibidem*.

For example, places of worship spread all over your post-Aurelian Dacia reflects the undeniable reality of ecclesiastical organization.

Another positive proof of the spread of Christianity across the entire Carpathian-Danubian space is given to other Christian also impressive discoveries, consisting of objects used for worship, V-VII centuries specific³⁷. These were discovered starting at Sucidava, in the south, to Davideni (Neamt), and lowering at Budureasca (Prahova), Baleni (Dambovita), Luciu (Ialomita).

In addition, Transylvania was not harsh of such vestiges, recalling here those brought to light in Dej, Turda and Cluj, joined by many Christian gemstones, found not only in Transylvania, but also in Banat and Oltenia³⁸.

And if in Dobrogea, organizing ecclesiastical seems to have begun, starting with 553, when it recorded last information about Tomis despite the vicissitudes of specific ages VI-VIII, troubled by battles with the migratory peoples, the diocese of Scythia, as noted, and he continued to work under the protection of Byzantine maintaining, for example, natural relationship with the Christian communities in Moldova and eastern Wallachia³⁹.

Regarding the Romanian historiography, referring to the monastic life for a medieval significant in this respect are documents issued by rulers or nobles, the high number of them due to the importance of monasteries possessed as holders of large estates, generously endowed by the Lord. Thus, the series *Documenta Historica Romaniae* has served as the main source in this direction by selecting particular documents revealing the purpose of organizing aspects alert.

And on the privileges enjoyed by the monasteries, they were designed to meet the cultural and philanthropic mission. In this regard, I caught the opinion of some literary historians who recognize the vital role they have played in promoting the culture monasteries, the first being transformed into “*centers of culture*”⁴⁰ where the clergy preparing and translating where the former copied manuscripts or books brought from

³⁷ Dan Gh. Teodor, *Romanitatea carpato-dunăreană și Bizanțul în secolele V-XI e.n.*, Ed. Junimea, Iași, 1981, p.37.

³⁸ *Ibidem*.

³⁹ Dan Gh. Teodor, *Creștinismul la est de Carpați de la origini și până în secolul al XIV-lea*, Ed. Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Iași, 1991, p. 61.

⁴⁰ Șt. Ciobanu, *Istoria literaturii române vechi*, vol. I, Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului, Imprimeria Națională, București, 1947, p. 41.

Mount Athos. Therefore, their organization is the major concern of the Romanian rulers, to grant the Metropolitan the privilege to participate at the national council⁴¹.

For instance, the views of Romanian authors on the role of monasteries and therefore the monks are different from one author to another. Thus, I notice the remark of the great Slavicist Ioan Bogdan that having access to the documents of medieval Slavic, monasteries called “spoiled children of lords and noblemen”⁴², this reaching with time to hold extensive land, exemption from taxes and tithes on products and also received income from towns and fishing in ponds, plus immunities granted from the reign⁴³.

However, calling for other authors, they highlighted the aim in view of which they were so endowed monasteries and that the utmost, they met. For instance, Dinu Giurescu points out that several donations, such as those consisting of cheese, were imposed obligation to be distributed to the poor, such as the Monastery Vodă⁴⁴.

Also, an unexpected role for a monastery, for instance, its geo-strategic position, is surprised by our great historian Nicolae Iorga, when reminded about privileges granted Mircea the Old main monasteries in Oltenia. Thus these privileges were reinforced by Mircea for the two founders of nicodimene monasteries besides those granted to Cozia and Cotmeana they are forming true fortifications. So if Vodă mastered the Iron Gates and Gorj Tismana step of the mountain monasteries Călimănești, biting and Cotmeana ford “guard and Olt and the road to the fortress of the country”⁴⁵.

In addition, some historians surprise monasteries role in the evolution of Romanian medieval state policy of calling themselves, for instance, “wise policies”⁴⁶, after Alexandru Gonta opinion, which was based on the political situation of Moldavian flourishing during the reign of Stefan cel Mare.

This will change the villages, led initially by the chiefs laymen held in monasteries mastery, leadership will depend only on monastery belonging, and, in this way, Stefan manages to transfer economic power from “landowners monasteries”⁴⁷. Instance, 76

⁴¹ Ion Zamfirescu, *Spiritualitatea românești*, București, 1941, p. 38.

⁴² Ioan Bogdan, *Luptele românilor cu turcii...*, p. 59.

⁴³ *Ibidem*.

⁴⁴ Dinu C. Giurescu, *Tara Românească în secolele XIV-XV*, Editura Științifică, București, 1973, p. 65.

⁴⁵ Nicolae Iorga, *Istoria Bisericii românești și a vieții religioase a românilor*, vol. I, Tipografia „Neamul Românesc”, Vălenii de Munte, 1908, p. 47.

⁴⁶ Alexandru I. Gonța, *Unele aspecte ...*, p. 103.

⁴⁷ *Ibidem*, p. 95.

villages and two halves of an approximately 153 Moldovan villages were purchased and donated by the ruler to monasteries⁴⁸.

Literary History, in turn, will signal that the rich donations as a pretext for the throne, which, in fact, sought to attract the monasteries on his side⁴⁹.

Further, many views on the fields of medieval monasteries mentioned in the present paper, centers on the idea that they once endowed with villages, mills, mountain lakes, bond, get to master the considerable fortunes, “*true latifundia*”⁵⁰, as stated the historian Constantin Giurescu. But this wealth has brought them a service culture, otherwise, “*they would have given rise to the high religious culture, manifested from the earliest times until late in art and our literature*”⁵¹.

All these donations and the many monasteries made graduations fees were intended economic support of reign by the Church, the latter undertaking to undertake social activities, charitable and especially scholarly, as confirmed by the history of old Romanian literature.

In this regard, the introduction of printing is recorded as a moment of utmost importance for the Church in the primary, and thus for the entire Romanian culture was vital cult ecclesiastical manuscripts, very rare and expensive, reaching a manuscript to be worth 1,000 rough, equivalent of a mountain⁵².

An era of prosperity for the two Romanian countries, led by Matei Basarab and Vasile Lupu, has entailed a great cultural momentum, achieved by printing a large number and variety of books for the exercise of worship. Thus, in Muntenia, most of the land owned by Matei Basarab came into possession of the monasteries, they are forming this era “*in the main centers of culture*”⁵³.

Also, and Moldova is in line with cultural concerns through the financial support of Vasile Lupu, in turn, give due weight to the promotion of culture through the

⁴⁸ *Ibidem*, p. 103.

⁴⁹ *Istoria literaturii române* ..., p. 234.

⁵⁰ Constantin C. Giurescu, *op. cit.*, p. 475.

⁵¹ Ioan Bogdan, *op. cit.*, p. 59.

⁵² *Istoria literaturii române* ..., p. 252.

⁵³ Iolanda Micu, Radu Lungu, *Domeniul lui Matei Basarab*, în „Revista de Istorie”, tomul 35, Bucureşti, 1982, nr. 12, p. 1318.

establishment of schools attached to monasteries, subjecting them effective control of the Church and transforming them, thus, the real cultural centers⁵⁴.

What I found worthy to note from the findings of historians, on the domestic politics of the two princes mentioned, it is that monasteries will also be involved in the strategic plan for the defense of the borders of the two countries' policy applied by Mircea the Old, as I mentioned above.

For example, if the Ottoman Empire banned the construction of castles, for example, Matei Basarab has found an ingenious way to circumvent this provision, building, not cities, but fortified monastery, which, equipped with defensive walls were constituted true fortresses in need⁵⁵.

The same military program is also found in Moldova, where monasteries are rebuilt or are fortified bell tower, to which are added such fortification elements we encounter monasteries St. John the Baptist and Vovidenia in Iasi, provided from the start with a high attic under the roof and the monasteries Pobrota, Secu and Hlincea, where stands an enclosure wall to achieve the same "*military defensive purpose*"⁵⁶.

Other issues on monasteries had in mind the obligation was for the peasants working the land lords, be they nobles or monasteries, and otherwise were required to pay the cash equivalent work not delivered, then surrendered part of their products and pay then and pay taxes to the throne, which led to dissatisfaction on their part and therefore a state of tension between monasteries and peasants.

Thus, the imposition of an excessive number of working days generated abandonment of villages by peasants fleeing their new owner, causing it Matei Basarab, on 26 March 1633 to command Ruman village Paraipan - the Monastery Radu Voda Bucharest - monks to obey and work as so-called "*habit*"⁵⁷.

However, in addition to positive feedback on monasteries and propagated within the walls of their cultural activity, I aim to relate some negative aspects and undignified for those belonging to monastics, as he was caught from documents of the time.

⁵⁴ Constantin Șerban, *Vasile Lupu, Domn al Moldovei (1634-1653)*, Editura Academiei Române, București, 1991, p. 163.

⁵⁵ Nicolae Stoicescu, *Matei Basarab*, Editura Academiei Române, București, 1988, p. 99.

⁵⁶ Constantin Șerban, *op. cit.*, p. 179.

⁵⁷ Constantin C. Giurescu, *op. cit.*, p. 480.

So, history records, unfortunately, many monastic brotherhood among other offenses, of which the custom of some to forge some documents in order to acquire the monastery of land⁵⁸.

It seems that this way onerous resorted since the reign of Mircea the Old, as remarked Damian Bogdan in case of Hrisov of 27 June 1387, showing shavings at the beginning of row 14, and the case of another decree, undated, which Nucet Monastery gives certain donations, with text by the end of the row scraped 27 and early the next row⁵⁹, and examples may continue.

I also reminded about some specific procedural steps medieval era, particularly in the case of disputes between monasteries as capture documents of the time. Thus the oath, a procedural form, with or without a curse, represent sample supreme denial oath is evidence of a tacit acknowledgment from the party, as emerges from a document issued from the reign of Alexandru Mircea, who Mărgineni monastery strengthened from the coast and Cornenii Cornenii villages from Vale, following a judgment by the monastery Cozia, recounting also how *„monks (...) from Cozia (...) have taken the law upon law, 24 boyars, to move those boundaries, and in no way they could swear day to impurity, but remained in the law”*⁶⁰. It remains the law in accordance with customary law, does not give him right after the above mentioned unwritten.

Regarding the role of printing, it is highlighted within literary history, its introduction in the Romanian by Serbian monks crane - one that will print the first book, *Liturgy* (1508) Monastery Dealu - answered the needs of maximum utility offering, in a period of significant financial difficulties, books and codices cult necessary for the conduct of the people⁶¹.

Later, contact with the rulers *“of the plutocracy rulers Phanariot”*⁶², concentrated around the Patriarchate of Constantinople, plus Greek and claims to thrones Romanian

⁵⁸ Nicolae Iorga, *Istoria Bisericii românești* ..., p. 271.

⁵⁹ Damian P. Bogdan, *Diplomatica slavo-română din secolele XIV și XV*, Monitorul Oficial – Imprimeria Națională, București, 1938, p. 7.

⁶⁰ *Documenta Roumaniae Historica, B. Tara Românească (1566-1570)*, vol. VI, vol. Îngrijit de Ștefan Ștefănescu și Olimpia Diaconescu, Ed. Academiei Române, București, 1985, p. 294.

⁶¹ Giurge Pascu, *Istoria literaturii române din secolul XVII*, Institutul de Arte Grafice „Viața Românească”, București, 1922, p. 6.

⁶² Nicolae Cartojan, *Cărțile populare în literatura românească*, vol. II, Editura pentru Literatură și Artă, București, 1938p. 7.

Land and Moldova, boosted during the eighteenth century and the introduction of Greek culture in the Romanian⁶³.

And so, if from Matei Basarab was not registered any books printed in Wallachia, Serban Cantacuzino, in the ten year reign, from the first year of his reign (1678), encourages the work of printing, helping the plan ecclesial what Romanian literary history called the “*Slavonic triumph grecism*”⁶⁴. Greek influence will continue with taking over the reign of Constantin Brancoveanu (1688-1714).

Typographical activity developed parallel in the two countries and, as can be seen from the above mentioned herein, hierarchies of the two Romanian provinces have an essential contribution to the development of Romanian language and culture.

In this regard, in Moldova in 1679, Dosoftei is reviving the printing in Iasi, at the Monastery "Three Hierarchs", with the support of the backrest Ionașcu and Milescu Bilevici⁶⁵. And once established Moldovan typography, appear main religious books in Romanian, Liturgy (1679) and the Gospel (1682), which is the introduction perfection Romanian language in the Church⁶⁶, as emphasized by our literary history.

Typographical activity from Muntenia is inspired by the new cultural momentum that the country's tireless metropolitan print, Antim Ivireanu, which joins addition of Huși and Damascus Mitrofan, Bishop of Buzau, Radu Serban Greceanu brothers, what he and enshrined vintage “*through the opera and between creators Romanian literary language*”⁶⁷.

This fact is corroborated by the statements of other authors and lead to the conclusion that the Romanian language, supported by fervent church leaders will begin to require that “*uniform expression tool*”⁶⁸, old religious books were replaced by Romanian Slavic, using Romanian prints.

⁶³ Giorghe Pascu, *Op. cit.*, p. 15.

⁶⁴ Nicolae Cartojan, *Istoria literaturii române vechi. Cronicarii moldoveni. Epoca lui Șerban Cantacuzino și a lui Constantin Brâncoveanu*, vol. III, Fundația Regele Mihai I, București, 1945, p. 201.

⁶⁵ Idem, *Istoria Bisericii românești* ..., p. 394.

⁶⁶ *Istoria literaturii române* ..., p. 340.

⁶⁷ Radu Ștefan Ciobanu, *Aspecte ale vieții spirituale în epoca lui Constantin – Vodă Brâncoveanu prin prisma relațiilor cu Cantacuzinii*, în vol. “Constantin Brâncoveanu”, coordonatori Paul Cernovodeanu și Florin Constantiniu, Editura „Academia Română”, București, 1989, p. 231.

⁶⁸ Paul Cernovodeanu, *Mentalități și solidarități*, în „Istoria Românilor”, vol VI, Editura Enciclopedică, București, 2012, p. 425.

For example, this wide range of activities such as emerges from Romanian historiography, monasteries confers a special profile, which indubitable enrolling as a promoter of Romanian culture.

In the next chapter, drawing on features of Romanian monasticism, I surprised paisian profile, who emerged in Romanian country through the work of monastic revival initiated against a real “*moral and material exhaustion*”⁶⁹.

The influence of the Abbot Paisius Velichkovsky (1722-1794), from the eighteenth century to the present day, is generally recognized specialists in literature, his disciples, metropolitans and abbots, are the ones who promoted teaching paisian hesychastic himself, calling to each its contribution to the revival and organization of monastic life in all three Romanian provinces.

Neamț is converted for instance, “*in the monasticism Orthodox torch and the school culture and spiritual life of the entire Orthodox East, because here were ascetics spread faith and scribes*”⁷⁰.

However, Romanian history it just fall renewals among our monasticism, in the consensus being qualified as “*a recalling of the great principles of existence of monastic life*”⁷¹, “*reformer Romanian monastic lifetime*”⁷², “*reforming in the cultural meaning and purity of morals*”⁷³, “*a renewing of monasticism in its traditional bases*”⁷⁴, therefore.

The following is presented the work of scholarly promoted by The abbot George, paisian disciple, that will lead on to fulfill the ideal of his mentor, based on listening and prayer, intertwined with work toward the realization of translations and transcripts of books that will help spread paisian current in Muntenia.

And, for example, through the scholarly activity initiated by the two Wallachian monasteries, Cernica and Căldărușani creates a “*cultural tradition*”⁷⁵, after the Abbot

⁶⁹ *Ibidem*, p. 314.

⁷⁰ Pr. Vasile Gh. Sibiescu, *Mănăstirile noastre temeiul de viață românească*, Tipografia și Legătoria Frații Dumitrescu, Buzău, 1940, p. 17.

⁷¹ Ioan Ivan, *Actualitatea "Așezămintelor"...*, p. 610.

⁷² N. Iorga, *Istoria relațiilor române*, traducere de Anca Verjinschi, Anthologie, ediție îngrijită și note de Florin Rotaru, București, 1995, p. 261.

⁷³ N. Iorga, *Legăturile culturale între Bucovina și Principatele Românești*, Editura Casei Școalelor, București, 1914, p. 10.

⁷⁴ *Autobiografia și Viețile unui stareț*, ediție îngrijită și prezentată de diac. Ioan I. Ică jr. și Studiu introductiv de P. Elia Citterio, Editura Deisis, Sibiu 2002, p. 29.

⁷⁵ Pr. dr. Dumitru Furtună, *Ucenicii Starețului Paisie ...*, p. 63.

Paisie model, Neamt and Secu, which will continue hierarchy hesychasts Callinicus of Cernica.

In presenting the spiritual profile of St. George, the Abbot, data from the specific features of his character ascetic and mystic, initiated in paisian hesychast current atmosphere can be so defined monasteries as “*places of exercise*” - ἀσκητήρια⁷⁶ in the order to purify, building on the peace or Hesychia, who constitute the “*mother of prayer and other good works*”⁷⁷. And the Romanian space constituted thus the natural ground for those inspired by this momentum spiritual being endowed, “*from the beginning, with this divine gift which is called silence (...) as a wonderful natural hermitage*”⁷⁸.

Driven by “*the great enthusiasm for spiritual life*”⁷⁹, the abbot George introduced rules for monastic paisien living in Wallachia, transforming the two Wallachian monasteries, Cernica and Căldurușani in “*true spiritual schools*”⁸⁰.

For example, in shaping the aesthetic profile of Abbot of Cernica, I started from the features that have surprised many authors, from Casian Cernicanul, one of his main biographers, and continuing until those today who have been interested for wallachian monasticism renewing activity undertaken, at Cernica and by The abbot George of Căldărușani recently canonized by the Romanian Orthodox Church Cernica official proclamation being made on 3 December 2005.

His faithfulness to the concept of hesychastic life is illustrated by the choice to establish a “*group of communal life monks*”, not one of the larger monasteries, but in “*the desolate and waste Cernica monastery*”⁸¹, that was founded in the years 1600-1602 by the high official Cernica Știrbei and his wife Chiajna⁸².

⁷⁶ Pr. prof. dr. Dumitru Stăniloae, *Ascetica și mistica Bisericii Ortodoxe*, Editura Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2002, p. 8.

⁷⁷ Arhim. Ioanichie Bălan, *Vetre de sihăstrie* ..., p. 8.

⁷⁸ *Ibidem*, p. 9.

⁷⁹ *Din istoria isihasmului în Ortodoxia română*, studiu, introduceri, traducerea textelor și note de Pr. prof. Dumitru Stăniloae, Editura Scripta, București, 1992, p. 24.

⁸⁰ D. Furtună, *Ucenicii starețului Paisie* ..., p. 112.

⁸¹ Mitropolitul Athanasie Mironescu, *Istoria Mănăstirii Cernica*, Tipografia Sfintei Mănăstiri Cernica, 1930, p. 126.

⁸² Casian Cernicanul, *Istoriile Sfintelor Mănăstiri Cernica și Căldărușani*, prefață de Arhiepiscopul Calinic Argatul Cernicanul, Editura Arhiepiscopia Bucureștilor, 1988, p. 43.

This choice has sprung, as explained by the biographer recalled, from acute desire to lead a life of hesychastic tranquility away from laymen interactions often tranquility that could have “*ruined conscience*”⁸³.

But, paradoxically, on how hesychastic was his living, on that good organizer proved once with the reinstatement of the two rural communities so that its entire administrative and spiritual commanded the respect and goodwill of the ruler Nicolae Mavrogheni (1786-1790), even calling him in the Decree from Curtea Arges from 1788, “our brother in Christ”, which illustrates, once again, “full of devotion and life of holiness and of abbot George and the community his brother this appellation” addressed an abbot, indicating undoubtedly a “manifestation of his devotional Voda”⁸⁴.

And so, to “*endure the trouble of reorganization*”⁸⁵, St. George the Abbot prepares Diata that transmits to his descendants, this constituting what might be called, “*the Treasure of psychological knowledge*”⁸⁶, which completes his abbot profile connoisseur of souls of whom was a genuine spiritual teacher.

Therefore, the introduction of tradition Romanian hermitage, origin in the the great congregation, supported by the zeal of Abbot Paisius, sent to abbot St. George, led to the development, balanced spiritual life from Cernica and Căldărușani⁸⁷, with reverberations throughout Wallachia.

The chapter dedicated to St. Calinic Cernicanul highlighted the great ascetic features of an ascetic bishop in the first half of the nineteenth century, formed in the spiritual atmosphere, inspired by The paisian abbot George.

The abbot Calinic stood still as a young brother in his native inclination to serve those around him and through rigorous and relentless inner discipline⁸⁸, which consecrated him

⁸³ *Ibidem*, p. 47.

⁸⁴ Mitropolitul Athanasie Mironescu, *Istoria ...*, p. 135.

⁸⁵ Arhim. dr. Chesarie Gheorghescu, *Cuviosul Stareț Gheorghe de la Cernica*, în vol. „Sfântul Cuvios Gheorghe arhimandritul, starețul Cernicăi și Căldărușanilor (1730-1806), înnoitor al isihasmului românesc”, ediție îngrijită de arhim. Macarie Ciolan, Mănăstirea Cernica, 2006, p. 184.

⁸⁶ Mitropolitul Athanasie Mironescu, *op. cit.*, p. 243.

⁸⁷ *Din istoria isihasmului ...*, p. 24.

⁸⁸ Arhiepiscopul Antim Nica, *Sfântul Ierarh Calinic- ziditor de lăcașuri sfinte*, în *O sută de ani de la Adormirea întru Domnul a Sfântului Ierarh Calinic Cernicanul*, în rev. „Glasul Bisericii”, XXVII, București, 1968, nr. 3-4, p. 278.

since the age of 31 years into a spiritual guiding initiated himself in the “*sense of asceticism creator*”⁸⁹.

Ever since he was abbot at Cernica, he managed to bring this monastic settlement “*to the highest Grade of current appearance that conquered the choicest of monasteries Moldavia and Wallachia*”⁹⁰, and, with his episcopal installation of Râmnic, the paisian movement will include Oltenia⁹¹.

In the person of Abbot Calinic, gathered, in the happiest way, “*charity and unselfishness of material (...) with the spirit of well-to-do practical and methodical organizer*”⁹².

The profile of abbot of Cernica is complemented representation from the monastery church so expressive, realistic style achieved by Tattarescu and who recognized him, as faithfully captures “*energy and determination*”, but also “*pious gentleness that flowed from his eyes great loving and warm toward people*”⁹³.

Authentic ascet, the abbot Calinic established, in turn, bylaw dwellers monastery Cernica in the direction hesychastic abbots Paisie Velicicovschi and George, and thus, this current monastery lasted nearly a century through the paisien work, bishops or abbots, who they've noticed the organizational spirit, but especially through cultural activities in the service of the Church of the Romanian people.

⁸⁹ Natalia Dinu, *Viața și activitatea Sfântului Ierarh Calinic...*, p.305.

⁹⁰ Pr. D. Furtună *Ucenicii Starețului Paisie ...*, p. 79.

⁹¹ *Ibidem.*

⁹² Arhiepiscopul Antim Nica, *Sfântul Ierarh Calinic ...*, p. 279.

⁹³ Natalia Dinu, *Viața și activitatea Sfântului Ierarh Calinic...*, p. 314.

SELECTIVE BIBLIOGRAPHY

1. *Autobiografia și Viețile unui stareț*, ediție îngrijită și prezentată de diac. Ioan I. Ică jr. și Studiu introductiv de P. Elia Citterio, Editura Deisis, Sibiu 2002.
2. Bauman, Victor Henrich, *Sângele martirilor*, Editura Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2004.
3. Bălan, arhim. Ioanichie, *Patericul românesc*, Editura Mănăstirea Sihăstria, 2005.
4. Idem, *Vetre de sihăstrie românească*, Editura Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1982.
5. Berechet, Ștefan Gr., *Autobiografia Starețului Paisie Velicikovki*, Iași, 1918.
6. Berza, M., *Pentru o istorie a vechii culturi românești*, Culegere de studii, editată, cu introducere și note de Andrei Pippidi, Editura Eminescu, București, 1985.
7. Bezviconi, G., *Contribuții la istoria relațiilor româno-ruse*, București, 1962.
8. Bibescu, Pr. George, *Istoricul Mitropoliei Ungrovlahiei și Mitropoliiții Țării Românești*, Tipografia Cărților Bisericești, București, 1907.
9. Bilciurescu, St. Constantin, *Monastirile și Bisericile din România* (cu mici notițe și gravuri), Tipografia Cărților Bisericești, București, 1890.
10. Bodogae, pr. prof. Teodor, *Din istoria Bisericii Ortodoxe de acum 300 de ani*, (Considerațiuni istorice în legătură cu Sinodul de la Iași), Sibiu, 1943.
11. Bogdan, Damian P., *Diplomatica slavo-română din secolele XIV și XV*, Monitorul Oficial – Imprimeria Națională, București, 1938.
12. Bogdan, Ioan, *Luptele românilor cu turcii până la Mihai Viteazul*, (Două conferințe: 25-29 ianuarie, 1898), Editura Librăriei Sorecă & Comp., 1898.
13. Boroianu, prof. dr. Dimitrie, *Dreptul bisericesc. Canoanele Sfintei Biserici Ortodoxe de Răsărit așezate pe probleme și pe interpretări*, Editura Fundației Anastasia, București, 2007.
14. Brătulescu, Profesor V. și prof. Remus Ilie, *Mănăstiri și biserici din județul Ilfov*, Institutul de Arte Grafice „E. Marvan”, București, 1935.
15. Bulat, Prof. T. Gh., *Din corespondența Episcopului Calinic al Râmnicului (1850-1868)*, Tipografia și Legătoria de Cărți „Matei Basarab”, Râmnicu-Vâlcea, 1927.

16. Cartojan, Nicolae, *Cărțile populare în literatura românească*, vol. II, Editura pentru Literatură și Artă, București, 1938.
17. Idem, *Istoria literaturii române vechi. Cronicarii moldoveni. Epoca lui Șerban Cantacuzino și a lui Constantin Brâncoveanu*, vol. III, Fundația Regele Mihai I, București, 1945.
18. *Călători străini despre Țările Române*, vol. VI, ed. îngrijită de M. M. Alexandrescu-Dersca Bulgaru, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1976.
19. *Călători străini despre Țările Române în secolul al XIX-lea*, vol. V, coord. Daniela Bușă, Ed. Academiei Române, București, 2009.
20. Cândea, Virgil, *Mărturii românești peste hotare: creații românești și izvoare despre români în colecții din străinătate. Albania și Etiopia*, vol. I, Editura Biblioteca Bucureștilor, București, 2010.
21. Cernicanul, Casian, *Istoriile Sfintelor Mănăstiri Cernica și Căldărușani*, prefață de Arhiepiscopul Calinic Argatul Cernicanul, Editura Arhiepiscopia Bucureștilor, 1988.
22. Cilieni, pr. Ion Popescu, *Viața bisericăescă în Oltenia*, (Anuarul Mitropoliei Olteniei), Tipografia Sfintei Mitropolii a Olteniei, Râmnicului și Severinului, Craiova, 1941.
23. Ciobanu, Ștefan, *Istoria literaturii române vechi*, vol.I, Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului, Imprimeria Națională, București, 1947.
24. Coman, pr. prof. dr. Ioan, *Scriitori bisericăesci din epoca străromână*, Editura Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1979.
25. Comșa, Maria, *Cultura materială veche românească. (Așezările din secolele VIII-X de la Bucov-Ploiești)*, Editura Academiei Române, București, 1978.
26. Constantin Brâncoveanu, coordonatori Paul Cernovodeanu și Florin Constantiniu, Editura „Academia Română”, București, 1989.
27. Crainic, Nichifor, *Puncte cardinale în haos*, Editura Timpul, Iași, 1996.
28. Idem, *Sfîntenia – împlinirea umanului*, (Curs de Teologie mistică), Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei - Trinitas, Iași, 1993.
29. Idem, *Teologie și filosofie*, Editura Aius Printed, Craiova, 2010.
30. Crăciun, I. și A. Ilieș, *Repertoriul manuscriselor de croniți interne privind istoria României*, Editura Academiei Române, București, 1963.
31. Cristescu, Pr. D., *Sfânta Mănăstire Arnota*, Tipografia „Episcopul Vartolomei” a Sfintei Episcopiei a Râmnicului-Vâlcii, 1937.

32. Cronț, Gheorghe, Alexandru Constantinescu, Theodora Rădulescu, Constantin Tegăneanu, *Acte judiciare din Țara Românească: 1775-1781*, IX, Introducere de Gh. Cronț și Al. Constantinescu, Editura Academiei Române, București, 1973.
33. Daicoviciu, C., *Dacica: studii și articole privind istoria veche a pământului românesc*, Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, Muzeul de Istorie, Cluj, 1969.
34. Davidescu, M., *Monumente istorice din Oltenia*, Editura Meridiane, București, 1964.
35. *Din istoria isihasmului în Ortodoxia română*, studiu, introduceri, traducerea textelor și note de Pr. Prof. Dumitru Stăniloae, Editura Scripta, București, 1992.
36. Dobrescu, Nicolae, *Întemeierea mitropolii și a celor dintâi mănăstiri*, Editura Tipografia Cărților Bisericești, București, 1906.
37. David, arhid. Petre I., *Caută și vei afla*, (Predici misionar-patriotice la toate sărbătorile anului, la sfinți mari, la cuvioși, propovăduitori și mărturisitori români). Sinaxar: Oltenia, Muntenia, Moldova, Editura Europolis, Constanța, 2002.
38. *Documenta Roumaniae Historica. A. Moldova (1384-1448)*, vol. I, volum întocmit de Constantin Cihodaru, I. Caproșu și L. Șimanschi, Editura Academiei Române, București, 1975.
39. *Documenta Roumaniae Historica. A. Moldova (1449-1486)*, vol. II, volum întocmit de Leon Șimanschi în colaborare cu Georgeta Ignat și Dumitru Agache, Editura Academiei Române, București, 1976.
40. *Documenta Roumaniae Historica, B. Țara Românească (1247-1500)*, vol. I, volum întocmit de P. P. Panaiteșcu și Damaschin Mioc, Editura Academiei Române, București, 1966.
41. *Documenta Roumaniae Historica, B. Țara Românească (1566-1570)*, vol. VI, vol. Îngrijit de Ștefan Ștefănescu și Olimpia Diaconescu, Editura Academiei Române, București, 1985.
42. *Documenta Roumaniae Historica, B. Țara Românească (1576-1580)*, vol. VIII, volum întocmit de Damaschin Mioc și Ioana Constantinescu, Editura Academiei Române, București, 1996.
43. *Documenta Roumaniae Historica, B. Țara Românească (1650)*, vol. XXXV, volum întocmit de Violeta Barbu, Constanța Ghițulescu, Andreea Iancu, Gheorghe Lazăr, Oana Rizescu, Editura Academiei Române, București, 2003.
44. Erbiceanu, Constantin, *Ulfila, viața și doctrina lui sau starea creștinismului în Dacia traiană și aureliană*, Editura Tipografia Cărților Bisericești, București, 1898.
45. Felea, pr. Ilarion V., *Paisie și paisianismul*, Cluj, 1940.

46. Floca, arhid. prof. univ. dr. Ioan, *Canoanele Bisericii Ortodoxe Române*, (note și comentarii), Sibiu, 1993.
47. Idem, *Originile Dreptului scris în Biserica Ortodoxă Română. Studiu istorico-canonic*, (Teză de doctorat), Sibiu, 1969.
48. Furtună, pr. dr. Dumitru, *Ucenicii starețului Paisie în mănăstirile Cernica și Căldărușani, un scurt istoric asupra acestor mănăstiri*, Tipografia „Lupta”, București, 1928.
49. Georgescu, I. L. și Roman Stanciu, *Mănăstirea Cernica*, Editura Meridiane, București, 1969.
50. Georgescu, Valentin Al., *Bizanțul și instituțiile românești până la mijlocul veacului al XVIII-lea*, Ed. Academiei Române, București, 1980.
51. Gion, G. I. Ionnescu, *Din istoria fanarioșilor*, Stabilimentul Grafic I. V. Socecu, București, 1891.
52. Giurescu, Constantin C., *Istoria românilor*, vol. I, Editura All Educational, Buc., 2003.
53. Idem, *Istoria Românilor (De la Mircea cel Bătrân și Alexandru cel Bun până la Mihai Viteazul)*, partea a II-a, revăzută și adăugită, Fundația Regală pentru Literatură și Artă, București, 1943.
54. Idem, *Istoria românilor (Din cele mai vechi timpuri până la moartea lui Alexandru cel Bun)*, vol. I, Fundația Regală pentru Literatură și Artă, București, 1946.
55. Idem, *Istoria românilor: De la moartea lui Mihai Viteazul până la sfârșitul epocii fanariote (1601-1821)*, vol. III, partea a II-a, Fundația Regală pentru Literatură și Artă, București, 1946.
56. Idem, *Istoria Românilor din cele mai vechi timpuri până la moartea Regelui Carol*, ediția a III-a, Editura Cugetarea- Georgescu Delafra, București, 1946.
57. Giurescu, Dinu C., *Tara Românească în secolele XIV-XV*, Editura Științifică, București, 1973.
58. I. Gonța, Alexandru, *Documente privind istoria României, A. Moldova: veacurile XIV-XVII (1384-1625) -Indicele numelor de locuri*, Editura Academiei Române, București, 1990.
59. Grigoraș, N., *Din raporturile târgurilor moldovenești cu mănăstirile în epoca fanariotă*, Iași, 1941.
60. Haneș, Petre, *Istoria literaturii române*, ed. a III-a, Editura Autorului, 1942.
61. Hașdeu, Bogdan Petriceicu, *Istoria critică a românilor*, tom. I, vol. I, Tipografia Curții, București, 1872.

62. Ionescu, Gh. I., *Istoricul inchinărei monastirilor românești și abuzurile călugărilor străini*, Tipografia și Fonderia de Litere Thoma Basilescu, București, 1899.
63. Iorga, Nicolae, *Bizanț după Bizanț*, trad. de Liliana Iorga-Pippidi, Editura Enciclopedică Română, București, 1972.
64. Idem, *Istoria Bisericii Românești și a vieții religioase a românilor*, vol. I, ediția a doua (revăzută și adăugită), Editura Ministerului de Culte, București, 1929.
65. Idem, *Istoria Bisericii românești și a vieții religioase a românilor*, Editura Junimea, Iași, 2001.
66. Idem, *Istoria învățământului românesc*, ediție îngrijită, studiu introductiv și note de Ilie Popescu Teiușan, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1971.
67. Idem, *Istoria literaturii religioase a românilor, până la 1688*, București, 1904.
68. Idem, *Istoria literaturii religioase a românilor, în secolul al XVIII-lea (1688-1821)*, vol. II, București, 1901.
69. Idem, *Istoria literaturii românești (De la 1688 la 1780)*, vol. II, ed. a II-a, Editura Librăriei Pavel Suru, București, 1926.
70. Idem, *Istoria poporului românesc*, vol. IV, partea I, trad. din germană de Otilia Enache Ionescu, Editura Casa Școalelor, București, 1927.
71. Idem, *Istoria relațiilor române*, trad. de Anca Verjinschi, Anthologie, ediție îngrijită și note de Florin Rotaru, București, 1995.
72. Idem, *Istoria românilor prin călători (Până la jumătatea veacului al XVII-lea)*, vol. I, (ediția a doua adăugită), Editura „Casa Școalelor”, București, 1928.
- 73.
74. Idem, *Mănăstirea Neamțului. Viață călugărească și mincă pentru cultură*, Tipografia Societatea „Neamul Românesc”, Vălenii-de-Munte, 1912.
75. Idem, *Mănăstirea Hurezului. Dezvoltarea și viața ei*, Tipografia Societății „Neamul Românesc”, Vălenii de Munte, 1912.
76. Idem, *Muntele Athos în legătură cu Țările noastre*, (extras din Analele Academiei Române, seria II, tomul XXXVI, Memoriile Secțiunii Istorice), Librăriile Socec & Comp. și C. Sfetea, București, 1914.
77. Idem, *Viața și faptele Mitropolitului Moldovei Veniamin Costachi (1768-1846)*, Institutul de Arte Grafice și Editura Minerva, București, 1907.
78. *Istoria literaturii române. Folclorul. Literatura română în perioada feudală (1400-1780)*, Editura Academiei Române, București, 1964.
79. *Istoria Românilor*, vol. III, Editura Enciclopedică, București, 2010.

80. Idem, vol. IV, Editura Enciclopedică, Bucureşti, 2012.
81. Idem, vol. V, Editura Enciclopedică, Bucureşti, 2012.
82. Idem, vol. VI, Editura Enciclopedică, Bucureşti, 2012.
83. *Istoria Românilor. Constituirea României moderne (1821-1878)*, coordonator Acad. Dan Berindei, vol. VII, tom I, Ed. Enciclopedică, Bucureşti, 2003, vol. VII, tom I, Editura Enciclopedică, Bucureşti, 2003.
84. *Izvoarele creștinismului românesc*, Editura Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2003.
85. *Îndreptarea legii*, Editura Academiei Române, Bucureşti, 1962.
86. Joantă, Mitropolitul Serafim, *Isihasmul, tradiție și cultură românească*, Editura Anastasia, Bucureşti, 1994.
87. Mehedinți, Simion Soveja, *Creștinismul românesc*, (adaos la *Caracterizarea Etnografică a Poporului Român*), Iași, 2006.
88. Meteș, Ștefan, *Istoria Bisericii și a vieții religioase a românilor din Ardeal și Ungaria*, vol. I, Arad, 1918.
89. Mihăilă, Gheorghe, *Contribuții la istoria culturii și literaturii române vechi*, Bucureşti, 1972.
90. Idem, *Cultură și literatură românească veche în context european (studii și texte)*, Editura Științifică și Enciclopedică, Bucureşti, 1979.
91. Milaș, Nicodim, *Canoanele Bisericii Ortodoxe însorite de comentarii*, vol. I, partea I, Tipografia Diecezană, Arad, 1930.
92. *Ibidem*, vol. I, partea II, Tipografia Diecezană, Arad, 1931.
93. Idem, *Dreptul bisericesc oriental*, trad. Dim. I. Cornilescu și Vasile S. Radu, Tipografia "Gutenberg", Bucureşti, 1915.
94. Mironescu, Mitropolitul Athanasie, *Istoria Mănăstirii Cernica*, Tipografia Sfintei Mănăstiri Cernica, 1930.
95. Moisescu, pr. prof. Gheorghe I., pr. prof. Ștefan Lupșa și pr. prof. Alexandru Filipașcu, *Istoria Bisericii Române*, vol. I, Editura Institutul Biblic și de Misiune Ortodoxă, Bucureşti, 1957.
96. Munteanu, pr. prof. univ. dr. Vasile, *Bizanțul și românii : cercetare comparativă privind organizarea mănăstirilor*, Editura Trinitas, Iași, 2005.
97. Idem, *Istoria creștină generală (ab initio-1054)*, vol. I, Editura IBMBOR, Bucureşti, 2008
98. Ion Neculce, *Letopisețul Țării Moldovei*, Editura Internațional, București – Chișinău, 2001.
99. Nistor, Ion I., *Istoria românilor*, vol. I, Editura Biblioteca Bucureștilor, Bucureşti, 2002.

100. *Paisie de la Neamț. Autobiografia și Viețile unui stareț, urmate de Așezăminte și alte texte*, ediție îngrijită și prezentată de diac. Ioan I. Ică jr, Editura Deisis, Sibiu, 2002.
101. *Oltenia*, Editura „Ramuri”, 1943.
102. Panaiteșcu, P.P., *Contribuții la Istoria culturii românești*, Editura Minerva, București, 1971.
103. Idem, *Curs privind începiturile influenței slavilor asupra românilor*, București, 1938-1939.
104. Idem, *Interpretări românești. Studii de istorie economică și socială*, Editura de Stat, București, 1947.
105. Idem, *Începuturile și biruința scrisului în limba română*, București, 1965.
106. Idem, *Mircea cel Bătrân*, București, 1944.
107. Pascu, George, *Istoria literaturii române din secolul XVII*, Institutul de Arte Grafice „Viața Românească”, București, 1922.
108. Păcurariu, Pr. Prof. Dr. Mircea, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. I, II și III, Editura Trinitas, Iași, 2004.
109. Pâclișan, Z., *Biserica și românismul*, Tipografia «Carmen», Cluj, 1910.
110. Petrescu, prof. univ. dr. † Teodosie, Arhiepiscopul Tomisului și prof. univ. dr. Adrian Rădulescu, *Mitropolia Tomisului, tradiție și actualitate*, Editura Arhiepiscopiei Tomisului, Constanța, 2004.
111. *Pidalionul – Cârma Bisericii Ortodoxe*, Iași, 2007.
112. Piscupescu, Ecaterina Șt., *Literatura slavă în Principatele Române în veacul al XV-lea*, Tipografia Cărților Bisericești, București, 1939.
113. Pretorian, pr. prof. Marin, *Mănăstiri și schituri din Mitropolia Olteniei*, Editura Sfintei Mitropolii a Olteniei, Craiova, 1942.
114. Racoveanu, Gheorghe, *Viața și nevoințele Fericitului Paisie*, Starețul Sfintelor Mănăstiri Nemțu și Secu, Râmnicu-Vâlcea, 1935.
115. Răuțu, Melete, *Monografia ecclaziastică a județului Vâlcea*, Imprimeria Județului și a Comunei Râmnicu Vâlcea, Râmnicu Vâlcea, 1908.
116. Sanie, Silviu, *Civilizația creștină la est de Carpați și romanitatea pe teritoriul Moldovei*, (secolele II î.e.n.-III e.n.), Editura Junimea, Iași, 1981.
117. *Sfântul Cuvios Gheorghe arhimandritul, starețul Cernicăi și Căldărușanilor (1730-1806), înnoitor al isihasmului românesc*, ediție îngrijită de arhim. Macarie Ciolan, Mănăstirea Cernica, 2006.

118. Sf. Vasile cel Mare, *Regulile mari*, Editura Institutul Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2009.
119. *Sfinți români și apărători ai legii strămoșești*, Editura Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1987.
120. Sibiescu, pr. Vasile Gh., *Mănăstirile noastre temeiul de viață românească*, Tipografia și Legătoria Frații Dumitrescu, Buzău, 1940.
121. Simionescu, Dan I., *Vieața literară și culturală a mănăstirii Câmpulung (Muscel) în trecut*, Editura Librăriei Ioan N. Staicu, Câmpulung, 1926.
122. Socrate Scolasticul, *Istoria bisericească*, trad. de mitropolitul Iosif Gheorghian, București, 1899.
123. Sozomen, *Istoria bisericească*, trad. de mitropolitul Iosif Gheorghian, București, 1897.
124. *Spiritualitate și istorie la Întorsura Carpaților*, ediție îngrijită de I.P.S. Antonie Plămădeală, vol. I, Buzău, 1983.
125. Stăniloae, pr. prof. dr. Dumitru, *Ascetica și mistica Bisericii Ortodoxe*, Editura Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2002.
126. Stănoiu, ieromonah Damian, *Mănăstirea Căldărușani*, Tipografile „Române-Unite”, București, 1924.
127. Stoicescu, Nicolae, *Constantin Șerban*, Editura Militară, București, 1990.
128. Idem, *Matei Basarab*, Editura Academiei Române, București, 1988
129. Idem, *Sfatul Domnesc și marii dregători din Țara Românească și Moldova (sec. XIV-XVII)*, Editura Academiei Române, București, 1968.
130. Idem, *Unitatea românilor în Evul Mediu*, Editura Academiei Române, București, 1983.
131. *Studii și materiale de Istorie Medie*, vol. VI, Editura Academiei Române, București, 1973.
132. Șerban, Constantin, *Vasile Lupu, Domn al Moldovei (1634-1653)*, Editura Academiei Române, București, 1991.
133. Șerbănescu, pr. prof. Niculae I., *Istoria Mănăstirii Snagov*, București, 1944.
134. Șesan, Dr. Valerian, *Curs de Drept bisericesc universal*, Cernăuți, 1942.
135. Ștefulescu, Al., *Documente slavo-române relative la Gorj (1406-1665)*, Tipografia Nicu D. Miloșescu, Târgu-Jiu, 1908.
136. Teodor, Dan Gh., *România carpato-Dunăreană și Bizanțul în veacurile V-XI e.n.*, Editura Junimea, Iași, 1981.
137. Idem, *Creștinismul la est de Carpați, de la origini și până în secolul al XVI-lea*, Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Iași, 1991.

138. Teodoret al Cirului, *Istoria bisericăescă*, trad. de Pr.Prof. Vasile Sibiescu, Editura Institutul Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1995.
139. Theodorescu, Răzvan, *Bizanț, Balcani, Occident la începuturile culturii medievale românești (secolele X-XIV)*, Editura Academiei Române, București, 1974.
140. Idem, *Drumuri către ieri*, Editura Fundației Culturale Române, București, 1992.
141. Idem, *Itinerarii medievale*, Editura Meridiane, București, 1979.
142. Uricariul, Axinte, *Cronică paralelă a Țării Românești și a Moldovei*, ediție critică și studiu introductiv de Gabriel Ștrempele, Editura Minerva, București, 1993.
143. *Vasile de la Poiana Mărului. Introduceri în rugăciunea lui Iisus și isihasm*, trad. Ioan și Maria-Cornelia Ică jr, Editura Deisis, Sibiu, 2009.
144. Vicovan, Pr.Ion, *Istoria Bisericii Ortodoxe Române*, vol. II, Iași, 2002.
145. *Viețile, povățuirile și testamentele sfinților stareți Gheorghe și Calinic. Monumentele spiritualității cernicane*, I, ed. îngrijită de arhim. Clement Popescu și diac. Ioan I. Ică jr, Editura Deisis, Sibiu, 1999.
146. Zamfirescu, Ion, *Spiritualitate românești*, București, 1941.

Papers and studies

147. Barnea, Ion, *Artele*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, LXXVII, București, 1959, nr. 7-10, pp. 856- 888.
148. Băbuș, pr. prof. dr. Emanoil, *Justiniana Prima în lumina noilor cercetări*, în rev. „Studii Teologice”, XXXIX, București, 1987, pp. 84-92.
149. Băluță, Mitrofan, *Pastoralele date de Mitropolitul Veniamin Costachi în legătură cu viața monahală*, în rev. „Mitropolia Moldodovei și Sucevei”, XLIII, Iași, 1967, nr. 1-2, pp. 114-122.
150. Bârda, Al. Stănciulescu, *Clerul român și ideile Revoluției franceze*, în rev. „Mitropolia Olteniei”, XLII, Craiova, 1990, nr. 3-4, pp. 243-254.
151. Braniște, pr. prof. Ene, *Din activitatea Sfântului Calinic Cernicanul, Episcopul Râmnicului – Noului Severin (1850-1868)*, în rev. „Glasul Bisericii”, XXVII, București, 1968, nr. 11-12, pp. 1158-1164.
152. Bulat, prof. T. Gh., *Sfântul Ierarh „Kallinik”, stareț al Mănăstirii Cernica*, în rev. „Glasul Bisericii”, XXVII, București, 1968, nr. 3-4, pp. 337-353.

153. Idem, *Un secol de la moartea Sfântului Ierarh Calinic, episcop de Râmnic-Noul Severin, 1850-1868*, în rev. „Mitropolia Olteniei”, XX, Craiova, 1968, nr. 3-4, pp. 230-240.
154. Idem, *Tipografia și tipăriturile Sfântului Ierarh Kallinik de la Cernica*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, LXXXVI, București, 1968, nr. 3-5, pp. 398-409.
155. Chilea, pr. Sebastian, *Sfântul Nicodim*, în rev. „Mitropolia Olteniei”, XIX, Craiova, 1967, nr. 1-2, pp. 138-140.
156. Ciurea, pr. prof. univ. dr. Al. I., *Momente și aspecte esențiale ale influenței Sf. Munte asupra vieții religioase din țările române*, în rev. „Ortodoxia”, V, București, 1953, nr. 2, pp. 278-294.
157. Columbeanu, S., *Monopolurile feudale din Țara Românească în secolul al XVIII-lea în raport cu instituțiile similare din Europa*, în rev. „Studii”, (Revista de istorie), tomul 23, București, 1970, nr. 4, pp. 727-737.
158. Coman, pr. prof. dr. Ioan G., *Însemnări asupra lui Teotim de Tomis*, (studii și recenzii), în rev. „Glasul Bisericii”, XVI, București, 1957, nr.1, pp. 46-51.
159. Constantiniu, Florin C., *Aspecte ale mentalului colectiv sătesc în societatea medievală românească*, în rev. „Studii și materiale de Istorie Medie”, vol. VII, 1974, Editura Academiei Române.
160. Cronț, pr. Constantin, *Clericii în serviciul justiției*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, LVI, București, 1938, nr. 11-12, pp. 823-844.
161. Idem, *Pe urmele trecutului istoric al Dobrogei*, în „Glasul Bisericii”, XXXV, București, 1976, nr. 3-4, pp. 377-383.
162. Dinu, Natalia, *Viața și activitatea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica*, în rev. „Glasul Bisericii”, XXVII, București, 1968, nr. 3-4, p.
163. Donat, Ion, *Fundațiile religioase ale Olteniei. Mănăstiri și schituri*, partea I, în „Arhivele Olteniei”, XV, Craiova, 1936, nr. 86-88, pp. 262-346.
164. Dumitrescu, Ioan, *Un important locaș de cult restaurat: Biserica Sfântul Nicolae a Sfîntei Mănăstiri Cernica*, în rev. „Glasul Bisericii”, XXXV, București, 1976, nr. 1-2, pp. 175-179.
165. Dură, pr. prof. univ. dr. Nicolae V., *Biserica din "Scythia Minor" și "întăistătătorii" ei tomitani*, în „Analele Universității Ovidius”, Constanța, Seria Teologie, nr.1, 2006, pp. 48-85.

166. Idem, *Monahii, al treilea element constitutiv al Bisericii. Norme și rânduieți canonice, privind organizarea și disciplina vieții monahale*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, CXXI, București, 2003, nr. 7-12, pp. 469-483.
167. Duțu, Al., *Centre române de difuziune culturală în secolele XVII-XVIII*, în „Revista de Istorie”, tom. 30 (1977), nr. 3, p. 413-426.
168. Erbiceanu, Constantin, *Istoria Mănăstirii Cernica*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, XII, București, 1898-1899, pp. 1008-1048.
169. Gabor, pr. prof.univ. dr. Adrian, *Mărturii arheologice privind vechimea creștinismului în sudul Moldovei*, în rev. „Mitropolia Moldovei și Sucevei”, LXII, Iași, 1986, nr. 1- 2, pp. 83-92.
170. Gheorghescu, arhim. dr. Chesarie, *Personalitatea religios-morală a Starețului Paisie Velicicovchi*, în rev. „Glasul Bisericii”, XXIX, București, 1970, nr. 1-2, pp. 114-119.
171. Idem, *Cuviosul Arhimandrit Gheorghe, Starețul de la Cernica (1781-106)*, în rev. „Glasul Bisericii”, XLVI, București, 1987, nr. 5, pp. 63-81.
172. Gheorghiță, Ilie, *Două Scrisori pastorale adresate de Mitropolitul Veniamin Costache soborului călugărilor din mănăstirea Neamț*, în rev. „Mitropolia Moldovei și Sucevei”, XXXVIII, Iași, 1962, nr. 5-6, pp. 431-441.
173. Gladcovschi, Arhimandrit Atanase, *Monahi cronicari din Sfânta Mănăstire Cernica*, în rev. „Glasul Bisericii”, XVI, București, 1957, nr. 4-5, pp. 247-257.
174. Gonța, Alexandru I., *Unele aspecte ale politicii interne a lui Ștefan cel Mare*, în rev. „Studii”, (Revista de Istorie), X, București, 1957, nr. 4, pp. 91-103.
175. Grosu, Mircea, *Valoarea documentară a condicilor mănăstirești de socoteli*, în rev. „Studii” (Revista de Istorie), tom. 23 (1970), nr. 1, p. 43-54.
176. Ialomițeanul, Episcop Roman și prof. I. L. Georgescu, *Starețul Gheorghe și mănăstirea Cernica*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, C, București, 1982, nr. 3-4, pp. 332-339.
177. Ialomițeanul, Episcop Roman Stanciu, *Viața și înfăptuirile Sfântului Calinic – monahul* în rev. „Glasul Bisericii”, XXVII, București, 1968, nr. 3-4, pp. 270-276.
178. Iorga, Nicolae, *Manuscrisele Mănăstirii Cernica*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, XXVI, București, 1902-1903, pp. 207-234.
179. Iorgulescu, pr. dr. Vasile, *Mărturii privind monahismul românesc, înaintea Sfântului Nicodim, în Țara Românească și Banat*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, CI, București, 1983, nr. 3-4, pp. 253-263.

180. Ivan, Ioan, *Actualitatea "Așezămintelor" Starețului Paisie Velicicovschi*, în rev. „Mitropolia Moldovei și Sucevei”, XXX, Iași, 1957, pp. 607-610.
181. Marina, Eugen, *Contribuții la cunoașterea operei canonice a Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, LXXXIII, București, 1965, nr. 5-6, pp. 553-558.
182. *Mănăstiri și schituri*, în „Vieața bisericească în Oltenia” (Anuarul Mitropoliei Olteniei), Tipografia Sfintei Mitropolii a Olteniei, Râmnicului și Severinului, Craiova, 1941, 819-887
183. Micu, Iolanda și Radu Lungu, *Domeniul lui Matei Basarab*, în „Revista de Istorie”, tomul 35, București, 1982, nr. 12, pp. 1313-1329.
184. Mitrofan Băltuță, *Pastoralele date de Mitropolitul Veniamin Costachi în legătură cu viața monahală*, în rev. „Mitropolia Moldovei și Sucevei”, XLIII, Iași, 1967, nr. 1-2, pp. 114-122.
185. Munteanu, pr. prof. univ. dr. Vasile, *Banatul și Bizanțul (secolele XI-XII)*, în rev. „Mitropolia Banatului”, XXVI, Timișoara, 1976, nr. 1-4, pp. 233-237.
186. Nica, Arhiepiscopul Antim, *O sută de ani de la Adormirea întru Domnul a Sfântului Ierarh Calinic Cernicanul - Sfântul Ierarh Calinic- ziditor de lăcașuri sfinte*, în rev. „Glasul Bisericii”, XXVII, București, 1968, nr. 3-4, pp. 277-283.
187. Octavian, prof. Nicu D., *Ideea de unitate națională și adeziunea clerului din Țara Românească la lupta pentru înfăptuirea marelui act de la 24 ianuarie 1859*, în rev. „Glasul Bisericii”, XXXVIII, București, 1979, nr. 1-2, pp. 92 - 109.
188. Petrescu, prof. univ. dr. † Teodosie, *Scythia Minor și ierarhii săi tomitani din secolele IV-VI*, în „Revista de Teologie Sf. Apostol Andrei”, XIII, Constanța, 2009, nr. 1, pp. 7-14.
189. Popescu, prof. univ. dr. Emilian, *Câteva considerații cu privire la rolul Episcopilor din Dobrogea (Scythia Minor) în viața creștină a Moldovei în secolele IV-XIV*, în rev. „Studii Teologice”, XLIII, București, 1991, nr. 5-6, pp. 105-110.
190. Reli, Simion, *Cultura religioasă în mănăstirile noastre voievodale*, Extras din rev. „Candela”, LV-LVI, Cernăuți, 1944-1945.
191. Semedrea, † Tit, *Viața mănăstirească în Țara Românească înainte de anul 1370*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, LXXX, București, 1962, nr. 7-8, pp. 673-687.
192. Șerban, Constantin, *Contribuții cu privire la problema pieței interne a Țării Românești și Moldovei în timpul feudalismului dezvoltat (sec. XV-XVIII)*, în rev. „Studii” (Revista de Istorie), XVII, București, 1964, nr. 1, pp. 27-46.

193. Șerbănescu, pr. prof. Niculae, *Episcopii Râmnicului*, în rev. „Mitropolia Olteniei”, XVI, Craiova, 1964, nr. 3-4, pp. 171-212.
194. Idem, *O ctitorie a Sfântului Calinic: Schitul Frăsinei*, în rev. „Glasul Bisericii”, XIV, București, 1955, nr. 10-11, pp. 600-603.
195. Idem, *Sfântul Ierarh Calinic de la Cernica, episcopul Râmnicului*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, LXXXVI, București, 1968, nr. 3-5, pp. 353-395.
196. Ștefănescu, Episcop Melchisedec, *Schițe din viața Mitropolitului Ungr-Vlahiei Filaret al II-lea, 1792, și ale altor persoane bisericești cu care el a fost în relații de aproape* (Şedința de la 14 martie 1887), în „Analele Academiei Române”, seria II, tom. VIII (1885-1886), secțiunea a II-a, Tipografia Academiei Române, București, 1888, pp. 35-91.
197. Ștefănescu, I. D., *Școala de pictură din mănăstirile Cernica și Căldărușani. Ucenicia lui N. Grigorescu*, în rev. „Glasul Bisericii”, XXVIII, București, 1969, nr. 3-4, pp. 364 – 392.
198. Ștefănescu, Ștefan, Damaschin Mioc, *Tărârimea din Țara Românească și Moldova în veacul al XVII-lea*, în „Revista de Istorie”, tomul 32, București, 1979, nr. 12, pp. 2285-2300.
199. Teocist, Patriarhul, *O ctitorie ardeleană a Sfântului Nicodim: Mănăstirea Prislop*, în rev. „Mitropolia Olteniei”, Craiova, nr. 7-8, 1970, pp. 635-638.
200. Teodorescu, Barbu, *Cărturari, tipografi, biblioteci, școli*, în rev. „Biserica Ortodoxă Română”, LXXVII, București, 1959, nr. 7-10, pp. 827-856.
201. Theodorescu, Răzvan, *Epoca lui Matei Basarab, răscrucce a vechii culturi românești*, în „Revista de Istorie”, tom. 35, București, 1982, nr. 12, pp. 1330-1338.